

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3860/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Славица Крупеш адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради накнаде штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 599/19 од 02.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 599/19 од 02.06.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 599/19 од 02.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 109/19 од 03.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћена потраживања из радног односа чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године (тачка 237.) у предмету Ст.бр. 4/10, у износу од 236.513,12 динара са законском затезном каматом почев од 14.05.2007. године до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 599/19 од 02.06.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Чачку Прр1 109/19 од 03.09.2019. године и обавезана тужена да тужиоцу, на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Привредним судом у Чачку у предмету Ст. 4/2010, исплати потраживање из радног односа чија је висина утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године (тачка 237.) у износу од 236.513,12 динара, са законском затезном каматом почев од 26.03.2019. године као дана подношења тужбе до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, од којих се изузимају расходи за запослене и текуће

одржавање објеката и опреме. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да му на износ накнаде имовинске штете, досуђене ставом првим изреке ове пресуде, исплати законску затезну камату почев од 14.05.2007. године па до дана подношења тужбе, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног и жалбеног поступка исплати износ од 30.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, са предлогом да се о истој одлучује на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијана пресуда усклађена је са правним ставовима о одговорности државе за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизмирена у поступку стечаја вођеним над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року (закључак усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године) израженим у пракси Европског суда за људска права (пресуде у предмету Маринковић и други против Србије; предмету Качапор и други против Србије и другим) и пракси Уставног суда (одлуке Уж 7547/2015 од 26.10.2017. године; Уж 3742/2015 од 26.10.2017. године и друге).

Стога, без обзира на судске одлуке на које се указује у ревизији, по оцени Врховног касационог суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе.

Такође, нема места одлучивању о посебној ревизији ни ради новог тумачења права – одредбе члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року, о објективној одговорности тужене државе за имовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, чланова 155. и 172. став 1. Закона о облигационим односима о умањењу имовине (обичној штети) и одговорности тужене за незаконит и неправилан рад њених органа, те одредби члана 1. Протокола 1. уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода и члана 58. Устава Републике Србије којима је сваком гарантовано право на имовину.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба је поднета дана 26.03.2019. године. Вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби је 256.513,12 динара.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена.

У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

Имајући изложено у виду, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић